

Sygn. akt II K 594/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2017 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Zaganiacz

Protokolant Barbara Lesiak

po rozpoznaniu dnia 19 września 2017 roku sprawy karnej

T. K.

urodzonego (...) w J., syna T. i J. z domu K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 czerwca 2017 roku w C. w woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy zawartości 1,19 mg alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny – motorower m-ki J. nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

I. oskarżonego **T. K.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego **T. K.** zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego **T. K.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 (pięciu tysięcy) złotych;

IV. zwalnia oskarżonego **T. K.** od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając wszelkie poniesione tymczasowo wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 czerwca 2017 roku o godz. 10:20 funkcjonariusze Policji zatrzymali do kontroli drogowej oskarżonego T. K., kierującego motorowerem marki J. o nr rej. (...). Oskarżony poprzedniego dnia spożywał alkohol. Badanie stanu trzeźwości przeprowadzone o godzinie 10:58 wykazało w organizmie oskarżonego 1,19 mg zaś o godzinie 11:00 - 1,19 mg alkoholu etylowego w 1 dm³ wydychanego powietrza.

Dowody:

wyjaśnienia oskarżonego k. 6-7

protokół z przebiegu stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, k. 2

T. K. nie był dotychczas karany sędownie.

Dowody:

dane o karalności, k. 5

Oskarżony przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

wyjaśnienia oskarżonego k. 6-7

Nadto Sąd zważył, co następuje:

Opierając się na dowodach ujawnionych w toku postępowania przed Sądem, a załączonych do aktu oskarżenia, Sąd przypisał oskarżonemu T. K. sprawstwo i winę w zakresie zarzucanego mu występkę z art. 178a § 1 kk. Rekonstrukcja ustalonych faktów opierała się na oświadczeniu oskarżonego, który przyznał się do zarzucanego mu czynu, składając wyjaśnienia w tym zakresie oraz dowodach z dokumentów w postaci: protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym i danych o karalności oskarżonego. Oświadczenie oskarżonego, który przyznał się do kierowania motorowerem w stanie nietrzeźwości, zostało uznane przez Sąd za wiarygodne i niebudzące zastrzeżeń jako znajdujące pełne odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym. Za w pełni wiarygodne Sąd uznał ujawnione i zaliczone w poczet dowodów dokumenty. Ich autentyczność, wiarygodność i wartość dowodowa nie budziły wątpliwości, bowiem dokumenty te sporządzone zostały przez właściwe organy, w granicach ich kompetencji i w przewidzianej przepisami formie.

Z przeprowadzonych dowodów jednoznacznie wynika, że oskarżony T. K. w dniu 23 czerwca 2017 roku, kiedy został zatrzymany przez policję do kontroli drogowej, znajdował się w stanie nietrzeźwości. Świadczy o tym wynik badania przeprowadzonego przy użyciu urządzenia elektronicznego do pomiaru stanu trzeźwości, którego prawidłowości działania Sąd nie kwestionuje, a wyników którego również sam oskarżony nie podważał.

Zgodnie z dyspozycją art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu w znacznym stopniu przekroczyła wskazany poziom.

Oskarżony swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona występkę z art. 178a § 1 kk, gdyż będąc w stanie nietrzeźwości prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym. Wskazać w tym miejscu należy, iż oskarżony – wiedząc o uprzednio spożytym alkoholu – zdawał sobie sprawę z tego, iż nie powinien prowadzić, a mimo to dopuścił się takiego zachowania, umyślnie naruszając jedną z podstawowych zasad ruchu drogowego, tj. zasadę trzeźwości.

Reasumując zatem, w ocenie Sądu zebrane w sprawie dowody pozwalają na stwierdzenie, że wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, a działaniem zrealizował on znamiona czynu stypizowanego w art. 178a § 1 k.k. Taką też kwalifikację Sąd przyjął w części dyspozytywnej wyroku.

Za przypisane oskarżonemu przestępstwo wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, uwzględniając w tym zakresie wyniki konsensusu osiągniętego na etapie postępowania przygotowawczego pomiędzy oskarżonym a oskarżycielem publicznym. Zdaniem Sądu kara orzeczona jest proporcjonalna do stopnia zawinienia oskarżonego oraz do stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, nie przekraczając również granic kary sprawiedliwej i nie może być uznana za nadmiernie surową. Realność jej wykonania pozwoli na zrealizowanie wobec sprawcy przestępstwa jej celów zapobiegawczych i wychowawczych.

Stosownie do treści art. 42 § 2 k.k. Sąd był zobligowany do zastosowania wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, który orzeczono na okres 3 lat, a więc minimalny przewidziany w cytowanym przepisie. Z kolei treść art. 43a § 2 k.k. zobowiązywała do nałożenia na

oskarżonego obowiązku zapłaty świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Również w tym zakresie zasądzono świadczenie w minimalnej wysokości przewidzianej przez prawo. Sąd uwzględnił w zakresie obu rozstrzygnięć porozumienie osiągnięte pomiędzy oskarżonym a oskarżycielem publicznym w toku postępowania przygotowawczego, którego wyrazem był wniosek złożony przez prokuratora w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

Uwzględniając sytuację osobistą i majątkową oskarżonego, Sąd orzekł w pkt. IV wyroku o zwolnieniu oskarżonego z obowiązku zapłaty kosztów sądowych, w tym opłaty, kierując się w tym zakresie treścią art. 624 § 1 k.p.k.